

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2019. szeptember 22.
(vasárnap)**

Földvári Tibor

AZ ÚR ISMERTE MANASSÉT

Énekek: 138,1-2; 230; 666,3; 329,3-5

Lekció: 2Krónika 33,1-10

Alapige: 2Krónika 33,11-20

Rájuk hozta azért az Úr az Assiriabeli király seregének vezéreit, akik Manassét megfogták és vasba verve megkötözték őt két lánccal, és Babilóniába vivék. Mikor pedig nagy nyomorúságban volt, fohászzkodék az Úrhoz az ő Istenéhez, és teljesen megalázta magát az ő atyáinak Istene előtt. És könyörgvén hozzá megkegyelmezett néki, és meghallgatván könyörgését, visszahozta őt Jeruzsálembe, az ő országába. Akkor ismerte meg Manasse, hogy az Úr az igaz Isten. Ezek után a Dávid városának külső kőfalát felépítette Gihontól napnyugat felé a völgyben, a halkapu bemenetelig; Ofelt is körülvétette magas kerítéssel, és Júdának minden megerősített városaiba seregvezéreket helyezett. És eltávolította az idegen isteneket és a bálványt az Úr házából, és minden oltárt, amelyet az Úr házában hegyén és Jeruzsálemben emeltek, kihányatta azokat a városon kívül. És megépítette az Úr oltárát, és áldozott rajta hálaadó és dicsőítő áldozatokkal, és megparancsolta Júdának, hogy szolgáljanak az Úrnak, Izráel Istenének. Mindazáltal még akkor a nép áldozott a magaslatokon; de csak az Úrnak, az ő Istenének. Manassénak pedig többi dolgai, Istenéhez való könyörgése, a próféták intése, akik az Úrnak, Izráel Istenének nevében szóltak néki, ímé meg vannak írva az Izráel királyainak dolgai között. Az ő könyörgése pedig, és hogy az Isten mint kegyelmezett meg néki, s az ő minden bűne és vétke; és a helyek, amelyeken magaslatokat épített, s Aserákat és bálványokat állított fel, minekelőtte megalázta volna magát: ímé meg vannak írva a Hózi beszédei között. És meghalt Manasse az ő atyáival, és eltemették őt az ő házában; és uralkodott Amon, az ő fia helyette.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, olyan nagy kiváltság számunkra, hogy az Úr napján, a hét első napján újra meg újra arra a győzelmedre tekinthetünk, emlékezhetünk,

AZ ÚR ISMERTE MANASSÉT

amelyet Jézus Krisztus által egyszer s mindenkorra elvégeztél, hiszen nemcsak meghalt az Úr, hanem fel is támadott. Magasztalunk téged, hogy Szentlelked által támasztottad fel a Messiást, és köszönjük, hogy ezért van ma is kegyelem, szabadítás, „messzenünnen” is megjelenysz te.

Urunk, hallva az ószövetségi király élettörténetének szomorú tényét, megvalljuk neked alázattal, bűnbánattal: annyira nem érdemeljük meg mi sem kegyelmedet, munkádat, jelenlétedet. De köszönjük, hogy nem is érdemeink szerint akarsz bármit is adni nekünk, hanem egyedül Jézusért.

Megvalljuk mi is, hogy mint közösség is olyan könnyen elbukunk, elesünk, lehet, hogy mások miattunk estek el a bűnbe. És magasztalunk azért, hogyha ez is igaz lenne: éppen mások életében is meg akarod mutatni mi számunkra is látható módon, hogy a te szabadításod teljes és tökéletes.

Ezért kérjük, hogy bennünket is tisztíts, ha kell ma és kérünk, hogy a házasságunkat, a családi életünket, a gyülekezeti kapcsolatainkat is, ha kell. És köszönjük, hogy mindezt evangélizáció előtt tehetjük és vallhatjuk meg neked.

Magasztalunk téged, hogy eléd hozhatjuk azokat a testvéreinket, akik betegség vagy az idős kor terhei miatt nem tudtak eljönni, őket is kegyelmed vegye körül. Kérünk téged, pótolj ki nekik a gyülekezet hiányát.

És imádkozunk azokért már most is, akiket hívtunk az evangélizációs héten. Urunk, hozd el őket. Köszönjük, hogyha már ma este is itt lesznek velünk.

Áldd meg az istentiszteletünket. Szóljon a te igéd, hiszen ezért is jöttünk mi is és te is ezért akarsz közöttünk lenni, és kegyelmed által segíts annak engedni, Jézus érdeméért, Atyánk.

Ámen.

Igehirdetés

Amikor édesanyám egy új szemüveget kapott, mert a régi már nem volt elég éles a szemének, ahogy leült és elkezdte használni, gyakorlatilag az első mondata ez volt: – Fiam, olyan piszkos az asztal lába, meg kellene tisztítani! – mert az új szemüvegben jobban meglátta még az asztal alatt levő dolgokat is. Én is így vagyok, amikor olvasószemüvegben vagyok valahol a szobában, akkor könnyebben észreveszem a piszkot, amit el kell távolítani a szolgálati lakás bizonyos helyeiről. Mert a szemüvegben jobban látunk.

Talán emlékszünk, hogy igehirdetéseinkben szoktuk is mondani ezt, hogy a hit egyfajta szemüveggé jellemezve: a hit szemüvegével másképp lát az ember. A bűnt is, valóban, a hívő ember is talán még jobban észreveszi. A megtérésed előtt lehet, hogy nem is figyeltél valamire, amikor megismerted az Urat, akkor döbbenetel rá, hogy mennyi minden van, ami talán szennyes és ki kellene kerülnie.

S nem tudom, hogy miközben olvastam a történetet, akkor Manassé életéből, az ő szörnyű élete, gonoszsága volt, ami nagyon megdöbbenett vagy az, ahogyan Isten kegyelmezett neki és helyreállította. Mind a két jellemző megdöbbenő lehet. A bibliai történetben ez a mondat – ami a 13. versben így szerepel: „Akkor ismerte meg Manasse, hogy az Úr az igaz Isten.” – az egész történetre nézve nekem azt húzta alá, abban volt nagyon fontos, hogy a hit szemüvege szempontjából, akkor nem is az az igazán döntő, hogy lássam magam végre olyannak, amilyennek valósággal láthatnak mások is, még maga Isten is, lehet, hogy szennyes és bűnös és annak tisztulnia kell, de még inkább lássam az Urat, lássam Istent. Talán még a bűnnel kapcsolatban is fon-

tos ez, sőt biztos, mert ha az Urat látva szembesülök azzal, hogy milyen is vagyok, ki is vagyok, akkor kerülhet helyre igazán a bűnös élete is.

Manassé története pedig mindenképpen ezt emeli ki a Krónikák könyvében. A Krónikák könyve – emlékezzünk – a babiloni fogságból hazatért zsidóságnak szóló igei kijelentés volt, ők voltak az első olvasók. Most már mi is. A krónikás korosztálya tehát Manassé történetét ismerhette. A Királyok könyvében is le van írva. Ott nincs Manassé helyreállításáról kijelentés, itt viszont igen és Istenre mutat végig. Az Úr személye, tettei, ahogyan ő viszonyul ahhoz a szolgálóhoz, aki még nem ismerte őt, illetve ahhoz a szolgálóhoz, aki megismerte őt. Manassé nem ismerte az Urat – ez lesz az első gondolat –, aztán megismerte Manassé, hogy az Úr az igaz Isten – az a második. Ez úgy egyszerű, olyan könnyű kimondani: nem ismeri – ismeri. De akkor lesz igazán izgalmas, hogyha majd azt tisztázzuk, hogy és Isten mit is tesz, mit is érez, amikor ő is ismeri Manassét.

Vizsgáljuk meg először tehát, milyen Manassé, aki nem ismerte az Urat. Ő az Úr Jézus születése előtti 7. század elején volt király. Néhány évig apjával együtt, Ezékiással társuralkodó, aztán 686-tól 642-ig önállóan. Hallottuk itt, hogy 12 esztendőskorában kezdett uralkodni. Tehát uralkodás 12 évesen. Akik közöttünk 12 évesek vagytok: mindenki azt csinálja, amit te akarsz. Még a szüleid is, nem beszélve a tanárokról, talán még a lelkipásztor is, ha a gyülekezetben is itt vagy folyamatosan. 12 évesen, és mindenki azt teszi, amit te akarsz. Manassénak hívó édesapja volt. Ezékiás volt a leghívőbb király. Csak az a szomorú, hogy amikor már Manassé született, akkor Ezékiás túl volt a betegségén, amiből meggyógyult – erről olvashattunk tegnap az előző részben – és sajnos édesapja felfuvalkodott lett. A büszkeség gonosz bálványa, bűne őt is hatalmába kerítette. Istennek helyre kellett őt állítania. De az látszik Manassé életéből, hogy az apától örökölt hiábavalóság őt is utolérte, és valahogy a 12 éves fiúnak jobban tetszett az apjának az az élete, amit láthatott a bűnben és nem az tetszett, amit hallhatott kicsi gyerekként is, hogy milyen volt apukám, amikor hűséges volt az Úrhoz és mennyi áldás volt az életén az ország számára is. Manassé a bűn oldalát választotta.

Ez a bűneset óta így van sajnos. Még jó, hogy édesapja nem élte meg azt a fajta életet, amit a fiú, Manassé a bűnbe belesüllyedve élt. Isten népe, a hívó család sarja még a pogányoknál is nagyobb gonoszságba süllyedt. Kidobta az életéből teljesen Istent, az Urat. Családi életéből is, munkahelyi életéből is, sőt még a gyülekezeti életben is teljesen, hiszen az Úr templomában ő nem az Urat akarta tisztelni, hanem olyan szörnyű, hogy az Úr templomában is bálványokat imád és bálványoltárok előtt és azokon áldoz. Ennyire távol van Manassé Istentől. A hit szemüvegén át láthatjuk, hogy egy hívó édesapa, rossz példát is mutató hívó édesapa fia, aki ráadásul király, tehát az élete sokakat befolyásol, milyen életet él távol az Úrtól.

A Krónikák könyvének az első olvasói idejében is volt ilyen. Nehémiás könyvének a végén olvashatjuk azt a történetet, hogy az egyik papi vezető, rokoni kapcsolatba kerül Nehémiás egyik ellenségével, aki mindig ártani akart az Úr népének, és megengedi, hogy ez az ellenséges, de rokonná lett ember néhány vagyontárgyát az Úr temploma egyik kamrájában őrizze. Ehhez az Úr templomának abból a kamrájából ki kellett dobálni a szent dolgokat, amiket ott kellett volna őrizni, de hát kell a hely a rokonnak.

De talán még megdöbbentőbb, hogy még a magát az Úr Jézust is megtámadja a kísértő, mert a Sátán van minden mögött. A legkisebb gyermekek is általában tudják

AZ ÚR ISMERTE MANASSÉT

a három kísértését Jézusnak – biztos, hogy te is tudod. És ugye amikor a Sátán azt mondja, hogy: legyél az én követőm, szeress engem, azaz leborulva imádj engem és minden a tied lesz ezen az egész világon – még Jézust is támadja.

Ennyire komoly ez a kérdés, hogy milyenné lehet még a hívő család gyermeke is, akár unokája vagy dédunokája, ha – és itt a fontos kijelentés – nem ismeri az Urat. „Akkor ismerte meg Manasse, hogy az Úr az igaz Isten” – korábban nem.

Az újszövetségi hívő nép életében a templom a testünk és a közösségünk – a Szentlélek temploma.

Baba-mama körön beszéltük a héten, hogy milyen fájó az és micsoda kísértés lehet, amikor a tévé vagy a net előtt töltjük a szabadidőnk nagy részét hétvégén is, és akkor nem biztos, hogy annyi idő jut a családra, a gyerekekre. Vagy az egyik barátommal történt, ő hosszú ideig egyedülálló volt és nagyon szeretett olvasni teológiai könyveket is, szolgálatokra is úgy készült, hogy igen sokat igyekezett utánaolvasni. Aztán mikor az Úrtól megkapta a társat, boldog házasság elindul és továbbra is nagyon szereti olvasni a könyveket és beleveti magát, a könyveit olvassa és nem veszi észre a szerelmes társa könnyeit. Szólnia kellett, hogy: – Drágám, mikor beszélgethetünk már? Három hét eltelt úgy, hogy nem beszélgetek, mert a könyv lett a bálványa.

Ezek nem durva dolgok. Manassé életében így pasaréti hívőként, gyülekezeti tagként talán csúnyának hangoznak ezek a leírt igazságok, de a Sátán éppen azzal támad, hogy nagyon széppé, vonzóvá teszi azt, ami aztán bálvánnyá lesz, mert a háttérben ez van: nem ismerte az Urat. Ez a kifejezés nem csupán intellektuális ismeret, tudás. Ennél sokkal mélyebb, az ember egész lényét meghatározó lelki szeretetközösség kifejezése ez, hogy ismerni. Olyan szeretetkapcsolat, hogy ezzel fejezi ki a Szentírás a házastársak legintimebb testi közösségét is. „Azután ismerte Ádám az ő feleségét Évát” és megfogant a kicsi Kain.

Hogy tehát nem ismerte az Urat addig, ebben benne van, hogy semmi közösség az Úrral. Hallotta az Úr szavát – kiderült, hogy a prófétákon keresztül szólt hozzá Isten, de nem hallotta meg, a prófétákat is inkább elpusztította. A hagyomány szerint Manassé volt az, aki Ézsaiás prófétát, aki elbújt egy fában, kettéfűrészeltette a fával együtt. – Vesszen az Úr prófétája! Takarodjon Isten az életemből! Nem a bálványisten, hanem az élő Isten.

Az Úr személye, tette, munkája, egész lénye a bűn leírásánál is már mégiscsak ott szerepel. A 4. meg a 7. versekben hallottuk, hogy az Úr, akinek a neve, akinek a jelenléte az ő házában. Ez a Krónikák könyve olvasóinak azt hirdette: akármilyen súlyos is a bűn, és ez rettenetes, de ott az Úr. Ők tudhatták, hogy ez az Úr azt mondta: ahol a nevem örökké van. Valahogy tehát az Úr mégiscsak örökkévaló módon akarja a közösséget vállalni az övéivel, akkor benne van, hogy Isten nemcsak a bűnt gyűlöli és leleplezi az övéi életében is, ha kell, hanem mindig meg akarja mutatni azt is már a bűn leleplezésénél, hogy: nézd meg, hogy ki ellen vétesz.

Hadd mondjam ezért így, hogy az ellen az Isten ellen vétett Manassé is nem ismerve őt, aki viszont nagyon is ismeri Manassét. De nem csupán abban, hogy látja a bűnét – intellektuális tudás –, hanem Isten szeretetközössége Manasséval. Ezért is küldte a prófétákat, szólt az Úr. Isten jellemzője tehát az ő kegyelmes szeretete, közösségvállalása csak a bűn leleplezésénél is már a történetben. Sejthetitek, hogy akkor milyen lesz a folytatásban.

Előtte még mégis annyit, hogy Isten személyének a nagysága, akinek a temploma szent és oda nem kerülhet be bálvány, nem fogja túrni sokáig ezt a helyzetet. Is-

ten szent és igaz. El fog pusztulni a templom. Hova is vitték Manassét az asszír vezérek? Babilonba. A Krónikák olvasói is kihallhatták ebből – mert ők már a babiloni fogság után vannak –, hogy a Júda népe is, amikor vétkezett, Babilonba került, mert az Úr így ítélte. Ugyanakkor mivel az Úr neve ott a templomban és ő vállalja velünk a közösséget, akkor itt nemcsak bűn és ítélet van, hanem ott van az Úr személye nagysága. A bűn nem csupán tettek, hanem mögötte ez van, hogy: ki az az Úr, akivel nem vállal közösséget az elveszett bűnös.

Te közösségben vagy az Úrral? Te ismered az Urat ebben az értelemben? Nekünk már Jézusban is kijelentette magát. Manassénak az életében messiási ígéretképpen volt csupán jelen Jézus, nekünk már beteljesedett ígéret. Mindent elvégzett az Úr Jézus. Ha nincs veled közösséged, az Úr az ige hirdetés, a bibliai kijelentés alapján rád akarja tenni a hit szemüvegét. Azt is meg akarja mutatni, hogy mi a bűn, de még inkább azt, hogy ki vagyok én, aki lehet, hogy leleplezek bűnt, de még ennél is tovább akarok menni. A továbbmenetel: „Akkor ismerte meg Manasse, hogy az Úr az igaz Isten.” Az ősi kifejezésben így van: és megismerte Manassé, hogy az Úr, ő az Isten.

Ha csodálkozni lehet ennek a királynak a gonoszságán, hogy mennyire bele-süllyedt a bűnbe az elveszett voltában, még inkább csodálkozni lehet és csodálni lehet Istennek a szabadító, helyreállító művét az életében. Nemcsak Manassé bűne, hanem Isten szabadító műve. Amikor a bűn leírásánál is bemutatja az Úr, hogy ő milyen a kijelentésben, akkor még inkább felragyog majd, amikor látjuk, hogy hogyan kezd el szabadító módon jelen lenni. Már nemcsak leleplez, hanem meg akarja menteni az elveszettet. Az Úr személye ragyog fel továbbra is végig.

A 11. versben például: „Reájok hozta azért az Úr az Assiriabeli király seregének vezéreit, akik Manassét megfogták és vasba verve megkötözték őt két láncsal, és Babilóniába vitték.” Súlyos ítélet, hiszen elviszik bilincsbe verve Babilonba. Nem hallgatott a próféta szóra, nem hallgatott az Isten szavára, akkor meg kell tapasztalnia az Isten kezének az erejét, hatalmát – de még egy szót ki kell mondani –, szeretetét. Az isteni kéz ereje az isteni kézben. Rettenetes, hogy fogságba került Manassé? Kiderül az egész leírásból, hogy nem. Mert ez volt része annak, ahogyan Isten őt helyreállította. Az asszír uralkodó, az asszír hadvezérek eszközei abban, hogy elveszett szolgáját megmentse. Nagyon súlyos az ítélet, de Isten ezen keresztül is helyre akar állítani.

Egy lelkészkollega mondta el, hogy szolgálat közben lett rosszul, be kellett vinni a kórházba is, és az ott töltött napok, hetek során volt ideje csendben lenni. Most már nem a szolgálatra meg a szolgálatra való készülésre koncentrált, hanem csendben volt. És elmondta, hogy mennyi mindent leleplezett az Úr számára. Úrvacsorát is kért. Az egyik kollega ment, úrvacsorát is vitt neki, mert ebben is át akarta élni Isten szabadító munkájának a kegyelmes voltát. Sok mindent leleplezett, amit nem vett észre.

Akik közöttetek szolgálnak az Úr népének Pasaréten is bármilyen szolgálatban, nagyon fontos, hogy Isten bennünket is, akár evangélizációs héten is, ha kell, leleplezni akar. Ha van benned valami, amitől az Úr tisztítani akar, akkor engedd, hogy munkálkodjon benned is. Ne csak abban, akit elhozol esetleg vagy meghívtál és végre eljön. Mert az Úr szava is leleplezhet, de ha nem, akkor jön az ítélő kéz, ami súlyosabb, de szeretettel.

Manassé a fogság nyomorúságai között teljesen megváltozott. De hadd mondjam így: megváltoztatta őt az Úr. „Mikor pedig nagy nyomorúságban volt, fohász-kodék az Úrhoz az ő Istenéhez, és teljesen megalázta magát az ő atyáinak Istene

előtt.” A nagy bajban megalázta magát teljesen, nagyon. Bűnbánattal fohászzkodott. Ahogy megnéztem az ősi szó jelentését itt, ez az alapjelentése a szónak: az Úr, az ő Istene arcát simává tette – azaz már nem haragvó az Úr, mert ítélnie kell, hanem az ő arca kisimulhatott, az Úr boldog, mert a szolgája helyreállt, az ő kegyelmes munkája elvégezte a szabadítását. Boldog az Úr ismét, mert az ő szolgája most már ismeri őt, az övé. Simává tette az arcát az Úrnak – ezzel a kifejezéssel akarja mondani, hogy esedezik valaki az Úr előtt, az Úr kegyét keresi bűnbánattal, alázattal.

Figyelitek? Valaki, aki kidobta az Urat az életéből, még a templomban is bálványimádás, nagyon távol van az Úrtól, de most már hol van? Az Úr arca előtt, az Úr közelében. Mint ahogy a tékozló fiú is visszament az atyai házhoz. A disznók vályújánál is már sok mindent magával kapcsolatban leleplezett, de ott még nem lett volna neki megoldás, neki vissza kellett menni az atyai házhoz. Megismerte Manassé: „az Úr az igaz Isten”. Ennyire közel van már hozzá.

És Péter a tagadásnál? Amikor éppen harmadszor tagadott, ő is látja az Úr arcát. Lukács evangéliumában van: Jézus már a megváltó mű beteljesítésére készül, már a kihallgatás is megtörtént, és valahogy kívül van Jézus az udvaron, viszik, és majd megy Pilátushoz, aztán pedig a keresztre. De mivel Péter éppen tagadott és harmadszor, a kakas is megszólalt... És mi történik? Jézus ott az udvaron egyszer csak megáll, hátrafordítja a fejét és rátekint Péterre: hadd lássa meg Péter az Úr Jézus arcát.

Mindig szeretem így mondani a történet miatt, hogy ez valahogy olyan, hogy a tékozló fiúnak nem is kell visszamenni az atyai házhoz, hanem a példázatot úgy szeretném mondani most képi módon: az atya rohan oda a fiúhoz. Mikor a fiú megfordul, egyszerre csak már ott van az atya arca, mert ennyire szereti őt. Szabadítani akarja, mert az Úr keresi a vétkezőt. Mert: „Ismeri az Úr az övéit; és: Álljon el a hamisságtól minden, aki Krisztus nevét vallja” – olvassuk a Timótheushoz írt 2. levélben. Tehát „akkor ismerte meg Manassé, hogy az Úr az igaz Isten”, mert Isten meg igazolja az egész élete során, hogy én is ismerlek téged. Manassét meghallgatta, elfogadta kérését, könnyörülő szeretettel hallgatta meg őt, visszavitte Jeruzsálembe, visszaállította a trónra, a trónra kerülve ismét uralkodhat, igyekszik sok mindent helyrehozni.

Hadd jegyezzem meg, hogy a különböző kommentárírók eltérő módon értékelik Manassének a helyreállítását. Vannak, akik azt mondják, hogy Ezékiás, az apja sokkal nagyobb reformot vitt végbe, amikor megismerte az Úr akaratát. Ezen talán még vitatkozni is lehet, de nincs értelme, mert a lényeg az, amit Manasséval kapcsolatban az Úr szempontjából mond az ige, hogy Manassé megismerte, hogy az Úr az igaz Isten, mert az Úr megismertette magát vele és ez a hangsúlyos. Manassé pedig mindeképpen helyreállt sok tekintetben, az Úr házát is már úgy használja. Ezért is szeretném így mondani, nem is annyira azon van a hangsúly, hogy az elveszett bűnös Manassé megtért az Úrhoz, hanem ennél sokkal fontosabb, hogy az elveszett bűnös Manassét az Úr megmentette, helyreállította, megismerhette az Urat. Az Úr vállalt közösséget az ő szolgájával, aki nagyon messzire került. A babiloni fogsága Manassének így lett áldássá. Júdának a babiloni fogság áldássá lett. Nekünk pedig nem a babiloni fogság, hanem az Úr Jézus egész léte és élete lett áldássá.

Az Úr Jézusnak a személyében – így a végén – ragyogtassuk föl, hogy mi is történt vele. Ha szörnyülködünk Manassé gonoszságán és bűne mélységén, akkor igazán szörnyülködhetünk Jézus bűnén, gonoszságán, Jézus bűne, gonoszsága mélységén, hiszen őt bűnné tette Isten, hiszen átokká lett. Jézus büntelen volt, tökéletes,

de a megváltásban mégis ez kellett történjen vele. Manassénak a minden gonoszsága leírása is mutat előre, hogy milyen lesz majd a Messiás, akinek vállalni kell mind ezt. És az ítélet is, az isteni ítélő kéz Jézuson csattant, hogy aztán az isteni kegyelem ott lehessen Manassén is az ígéretek miatt, nekünk pedig az elvégzetetett váltságmű beteljesedése miatt. A feltámadott Jézus ma is ugyanígy munkálkodik és ugyanaz az Úr. Pétertől nem véletlenül kérdezhetette csupán ezt: „Szeretsz-e engem?” Igaz, hogy háromszor kérdezte, de mind a háromban benne volt, hogy: mert én igen.

Hiszed-e, hogy az Úr ismer téged? És ez a hittudat megszegyenít, mert akkor ismeri a bűneimet is? Vagy fölemel? Az Úr az nem nagyvonalú, túlteszi magát a dolgokon. Pontosan fordítva: az Úr kegyelmes. Jézusnál sem lehetett nagyvonalúság, pedig megtehetette volna, hiszen ő mindent megtehet. Nem! Az isteni szeretet, az isteni közösségvállalás a bűnösökkel a megváltó, szabadító, megtartó műve által.

Csendeshétre készülve mi az, amit a te életedből akar talán az Úr kivetni végre, mert nem illik a templomba. De ennél még fontosabb: mi az, amivel az Úr meg akar ajándékozni, hogy a templomban, a testedben élve meg a közösségedben élve szolgálhass neki. A házasságokban hol van szükség helyreállásra? Hol lehet megerősödni az Úr kegyelmében? Ha pedig tékozló fiad vagy tékozló lányod miatt vagy nagyon szomorú, mert te aztán látod, hogy milyen mélyben van, mennyire a disznók vályújánál van, akkor Manassé élettörténete, de még inkább az Úr Jézus személye fényében hihetjük, hiheted, hogy az Úr a legelveszettebb bűnöst is bármikor megnyerheti, mert ismeri az Úr az övéit. El lehet állni a hamisságtól. Amikor a gazdag ifjú nem fogadta el az Úr Jézus útját, a tanítványok is megdöbbenek, hogy akkor ki üdvözülhet. És akkor mondta Jézus, hogy: az embereknél lehetetlen, de az Istennél minden lehetséges.

„Akkor ismerte meg Manasse, hogy az Úr az igaz Isten” – mert az Úr ismeri az övéit. Hiszed ezt? „Ahol pedig megnövekedik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik” – tehát a bűnöd sem lehet akadálya annak, hogy higgyed. Éppen ezáltal teszi el az Úr a bűnt is az életünkéből, életedből, ha kell.

Áldjuk ezért az Urat.

Imádkozzunk!

Áldunk téged, Istenünk, mennyei Atyánk, ezért a te nagy szerelmedért. Köszönjük, hogy a pislogó kis méceszt nem oltod el. Áldunk, Urunk, hogy számodra valóban nem lehetetlen a legelveszettebb bűnös megmentése is. És köszönjük, hogy az igehirdetésben is erről szóltál.

Köszönjük, hogy ezért tudsz bennünket is tisztítani bármilyen apró bűntől is, bálványimádástól. Ugyanakkor ezért tudod megszabadítani azt is, akiért most is imádkozunk talán, mert nagyon nagy mélységben van és már szabadulni is akar talán, de még mindig nem nálad keresi a megoldást.

Urunk, köszönjük, hogy mi rád tekinthettünk ma is, hogy az Úr Jézusban olyan nagy ajándék, hogy őbenne láthatjuk a Szabadítót, a Megtartót. És köszönjük, hogy nem lehetetlen a bűnös üdvözítése.

Kérünk, hogy ezért hadd tudjuk hűséggel, hittel imádkozni, akikért nekünk kell imádkozni.

Arra kérünk, hogy hadd lehessünk a házasságunkban, a családi életünkben is áldássá. Köszönjük, hogy itt is igaz lehet: ha megnövekedik is a bűn, a kegyelem sokkal inkább bővülködik. Köszönjük, hogy a te kegyelmed tart bennünket a családban is.

AZ ÚR ISMERTE MANASSÉT

Könyörgünk gyülekezetünkért, mint közösség is szeretnénk így lenni áldássá sokaknak. Hadd tudjunk így képviselni téged, aki ismersz bennünket, ismered az elveszetteket, ezért akarsz velük is közösséget vállalni.

Köszönjük, hogy örök életet is adtál ajándékba és boldog földi életet.

Könyörgünk népünkért. Bocsásd meg, hogy a népünk annyira istentelen tud lenni, olyan sok a bálványimádás csakugyan. Urunk, mi azt kérjük, hogy adj ébredést, adj helyreállást a mi népünknek is.

Vezetőinket is te tartsd kezekben. Bárcsak áldássá lehetne az ő munkájuk. Az önkormányzati választásokra gondolva is ezt hadd kérjük most, Urunk.

És áldd meg, kérünk, a határon túl levő magyarokat. Kárpátalján különösen is kérünk, adj szabadítást, megtartatást ott a háborús helyzetben. Adj, Urunk, ott békét hamar.

És add, hogy minden magyar, aki ismer téged és szeret, hadd lehessen a maga helyén rád mutató életével is rólad bizonyoságtévő, hogy gyönyörködhess a te népemben egyénként és közösségként.

Az Úr Jézusért, Atyánk, hallgasd meg imádságunkat is.

Ámen.

329,3-5 ének

3. Halálban, éjben vártam én: fölkel a nap rám véled. :
Terólad ömlik rám a fény: a béke, boldog élet,
A lélek ékességei; Belőlük hitnek mennyei Szép tisztasága árad.

4. Csak nézlek boldog szívvel, és nem győzlek nézni téged,
Szóm és erőm mind oly kevés, hogy elmondhassa néked:
Bár felfoghatna tégedet Az emberszív és ismeret, Hogy megfejthesse titkod!

5. Megváltóm, egy kérésemet nem vetheted meg nékem:
Hogy szívem mélyén tégedet hordozhatlak, remélem,
És bölcsőd, szállásod leszek; Jövel hát, tölts el engemet Magaddal: nagy örömmel!